

PROPUNERI PENTRU UN PROGRAM ECONOMIC

Moto-uri:

- "Progres fără repere, tradiție și continuitate ... nu este progres!" - Ioan Paul II
- "Toate relele de care este bântuită România și care-i distrug viitorul provin din cauză că românii nu pun politică în economie și economie în politică." - Dionisie Pop Marțian

I. PRINCIPII

1. Analiza perspectivelor oricărei activități economice urmează două criterii (după Mihail Manoilescu):

- **Randamentul național** = intensitatea producției raportată la mijloace, gradul de valorificare a resurselor interne, serviciul socio-economic realizat

- **Rentabilitatea privată**

2. Creșterea capabilităților țării poate fi spectaculoasă prin recuperarea susținută a celor plecați și formați în sistemul Vestic.

3. Necesitatea refacerii demnității naționale, motor și factor de echilibru al întregii activități economico-sociale, prin recuperarea continuității dinaintea ocupării postbelice a țării.

4. În condițiile globalizării și pieței libere, ca țară cu resurse umane, naturale și geopolitice medii, România poate progresa funcție de perspectiva și direcțiile imprimare de conducerea statului - în contextul european, dar cu individualitate proprie.

II. GENERALITATI

Randamentul industriei este de cca.9 ori mai mare ca al agriculturii, prin investiții în utilare productivitatea putând crește teoretic nelimitat, spre deosebire, la a doua existând dependență de suprafața și mecanizarea relativ limitate. Corespunzător mecanizării crește și calificarea forței de muncă, salarizate superior. Oricum, necesarul de bunuri de consum și pentru infrastructura țării nu poate fi susținut integral numai de o agricultură endemic înapoiată.

Industria și comerțul exterior sunt activități interconținute, dezvoltarea excesivă a uneia dăunând celeilalte prin resursele atrase. Echilibrul trebuind fi menținut este de prevăzut pe viitor încurajarea producției prin politica fiscală.

Dezvoltarea activității de *soft* din cadrul IT impietează asupra priorității extinderii utilizării calculatorului ca unealtă de asistare a proiectării și organizării producției, realizează bunuri nu pentru uzul direct al țării și scoate inteligențe din implicarea în sectorul tehnologic, mare producător de locuri de muncă. Corectia trebuie făcută prin politica salariale, corectată prin fiscalitate prohibitivă.

Costul unui produs realizat într-o serie mică, specifică în general industriei autohtone cuprinde o pondere de cca.10% valoare manoperă, 40% valoare material și energie, 40% regie de fabricație (amortizarea utilajelor și clădirilor). Este de remarcat absurditatea eficientizării pe seama restructurărilor de personal, minoră față de (dez)organizarea ce lungeste ciclul de producție, cu dobânzi catastrofale la capitalul imobilizat în furnituri. Precum și amortizamentele la mijloacele fixe vechi de peste 20 de ani și care nu pot fi valorificate altfel nici ca fier vechi.

Măsurile luate dovedesc inadecvarea politicii manageriale, total depășite în îmbinarea cerințelor producției moderne, organizării, asigurării calității, marketingului. Este obligatorie o reșezare a suprastructurii decizionale, rezultate în urma unui proces de contraselecție și a influenței grupărilor de interese divergente.

Principala preocupare a momentului trebuie să fie salvarea potențialului uman, tot mai redus numeric și deprofesionalizat, relansarea pregătirii de noi cadre printr-o politică susținută și unitară.

Puținele fabrici rămase funcționale, cu regia de fabricație drastic redusă vor subcontracta orice lucrări pentru firme vestice, spre a nu se opri și a asimila treptat organizarea și principiile actuale.

Parcurile industriale pornite ca scop în sine trebuie înființate în jurul unor nuclee tehnologice de tradiție, pentru susținere reciprocă, în principal fabrici de aviație sau alte uzine militare cu continuitate de cca. un secol (Cugir, Brașov, Reșița etc).

Imperativele industriei moderne, conceptul “just-in time”, integrarea “CAD-CAM” și flexibilitatea au impus economia de mijloace: rezumare la concepția produsului și materializarea ei prin montarea de elemente universale (60-80%) luate de la rețele de furnizori (calitate și termene precise). Rămâne o complectare minoră cu fabricate speciale, rezultând o reducere majoră a combinatelor în favoarea eliberării unor capacități pentru IMM-uri.

Piața mondială este controlată de mari companii transnaționale agregate organic, posesoare de “know-how” și finanțe ce nu pot fi concurate, dar care pot fi cointeresate în colaborări reciproc avantajoase, cu ofertă de piață și mână de lucru ieftină.

În colaborare cu Vestul trebuie creată o infrastructură de furnizori (la fel și pt agricultură) de componente universale, integrați în circuitele internaționale.

În această direcție trebuie menționat că din cauza naționalizărilor de după război o serie de mari firme străine care activau benefic în România au fost deposedate de bunurile ce le posedau, deși acționau în virtutea garanțiilor statului. După revenirea la regimul de legalitate, după '89, neretrocedarea la cererile repetate în 1993-1995-1997 a atras o stingere a interesului de colaborare, un quasi-boicot. Se cer măsuri imediate.

Agricultura este bazată pe exploatații ineficiente actual. Improprrietărea, deși a urmat altora trei aplicate în trecut României și care au fost notoriu criticate în epocă pentru neprevăderea mijloacelor de producție pentru împrorrietăriți are ca efect scăderea treptată a suprafețelor cultivate și acapararea speculativă a unor moșii uriașe, fără precedent.

Studii profunde și de durată ale ICAR-ului (Inst. de Studii Agronomice al României) antebelic au fundamentat imperativul loturilor familiale de 3-5 ha ca optim pentru interesul național și de 10-20 ha ca rentabilitate privată optimă. În condițiile în care țăranul proprietar câștigă de cca.3 ori mai mult ca argatul pe moșie. În consonanță cu statistica UE, care dă o medie actuală de 19,3 ha pe fermă. De menționat că salariul argatului crește la moșiile de peste 100 ha, prin lucrul intensiv.

În SUA, Canada și Argentina, cu alte condiționări istorice, agricultura este foarte rentabilă pe mari exploatații organizate industrial, sistem ce poate aparține Europei viitorului, dar a fost catastrofal URSS-ului.

Un randament superior se poate obține la livezi și vii de peste 20 ha. De asemenea prin agroturismul ecologic și creșterea vitelor din zonele colinare sau exploatari piscicole raționale (utile ecosistemului).

În fine, mai ales considerând stadiul critic actual al industriei și agriculturii o importantă resursă ce trebuie valorificată urgent și fără investiții majore este specificul național, materializat în creația artistică și patrimoniul național.

Acest specific cu calități de universalitate unanim apreciate mondial

Cele expuse se pot materializa numai prin intervenția statului (teorie fundamentată de Mihail Manoilescu), populația având dreptate când 80% așteaptă locuri de muncă de la guvern, **indirect** prin politica economică materializată în jocul taxelor locale, fiscalitate și credite preferențiale prin politica bancară a Bancii Naționale, dirijarea învățământului, recompense morale și materiale.

Toate acestea și deoarece interesul statului în înmulțirea locurilor de muncă (pt. prezervarea minimumului de 3 ha familial la sat), a salariilor relativ ridicate din industrie prin valorificarea resurselor ieftine ale țării nu s-ar putea realiza spontan, pe fondul unei rentabilități private scăzute.

De menționat că aceste principii interventioniste, aplicate până la război România i-au adus ritmuri de creștere economică egale cu cei ai Japoniei în epocă - neîntreruși nici în perioada crizei economice mondiale '29-'33.

III. PROPUNERI DE OBIECTIVE ECONOMICE

A. INDUSTRIE - "Protecție și flexibilizare!"

TERMEN SCURT (4ani)

1. Stimularea revenirii celor rămași în străinătate, cu înaltă calificare și cetățenie vestică

- Lege pentru prioritate la posturile bugetare bine salarizate și împroprietărire cu lot intravilan

- Complectarea legilor corpurilor profesionale și prevederea mecanismelor de evaluare-ierarhizare a diplomelor

2. Inflația îndelungată distrugând fondurile circulante ale fabricilor se va introduce un moratoriu asupra impozării în industriile de stat, în special referitor la amortizamentele mijloacelor fixe.

3. Toate capacitățile de producție încă funcționale vor fi închiriate firmelor vestice cu bonitate, numai cu obligativitatea executării reparațiilor curente, pentru producție subcontractată.

4. Retrocedarea demonstrativă, amiabilă a bunurilor naționalizate marilor companii vestice, cu selectarea numai a celor rămase integrale (nedivizate la moștenitori), cifră de afaceri de peste 100 milioane US\$ și cu capacitate majoră de investiții.

5. Facilități fiscale și concesiuni de piață pentru rețelele de distribuție a componentelor universale, cu aranjamente de producție în contrapartidă.

6. Reorientarea înființării parcurilor industriale în incinta marilor uzine cu tradiție, cu acordarea uzufructului închirierii către nucleele de bază.

7. Inființarea unui organism de atestare a manageriatului reprezentant al statului, cu direcție și asistență UE.

8. Campanie publică prin mas-media de achiziționare a produselor românești, iar pentru mijloacele de producție sau transport, de valoare mare, din import, obligativitatea plății parțiale prin contrapartidă de acelaș specific.

9. Reînființarea Societății Naționale de Credit Industrial bazată pe mijloace oferite de stat și Banca Națională, în special prin împrumuturi guvernamentale.

10. Protecție vamală a producției industriilor care produc ceva mai scump decât străinătatea, dar asigură un mare serviciu social și valorificarea resurselor interne excedentare (ceramică, chimie, farmaceutică, sticlărie etc). De asemenea privilegii privind scutiri de taxe, reduceri pe căile ferate și prioritate la materiile prime.

11. Contingentări la exportul de materii prime.

TERMEN LUNG (10 ani)

1. Măsuri active contra monopolizării particulare pe piața resurselor, transporturilor, comercializării. De exemplu stimularea creerii de unități mici siderurgice sau producătoare de energie.

2. Revitalizarea și reprofilarea industriei militare de înaltă tehnicitate cu licențe și contrapartide NATO

3. Refacerea și stimularea învățământului profesional, în special a celui preuniversitar de ucenici, arte și meserii (unele dispărute azi: argintărie, pielărie de lux, cofetărie etc), proiectanți, maiștri.

4. Continuarea unor retrocedări demonstrative (în domenii de interes major pentru politica economică) a bunurilor naționalizate către companii vestice mijlocii, pentru impulsionarea atragerii investitorilor

B. AGRICULTURA – “Reformă pentru exploatații raționale!”

TERMEN SCURT (4 ani)

1. Legiferarea obiectivului statului de generalizare a loturilor agricole individuale de 3...20 ha, prin:

-impozite reduse

-oprirea împrumutării cu loturi mai mici

-ajutoare de stat, credite preferențiale, dezvoltarea vânzărilor în rate de unelte și materiale pe sistemul actual al electrocasnicilor

-activitate susținută de instructaje agricole, coordonare a culturilor și sprijin prin primării și echipe itinerante de specialiști

2. Reînființarea Camerelor Agricole Județene pt optimizarea culturilor și a comercializării producției, rezolvarea litigiilor.

3. Reînființarea Societății Naționale de Credit Agricol (similară celei pt industrie).

4. Politică de facilități fiscale pentru fabricile de prelucrări alimentare.

5. Restabilirea monopolurilor statului tradiționale pentru tutun și alcool.

TERMEN LUNG (10 ani)

1. Reînființarea de ferme de stat model pt școlarizare și producerea de semințe și altoiuri.
2. Reînființarea școlilor agricole pt cadre medii.
3. Politică vamală protecționistă.
4. Strategie unitară a exploatării piscicole, stimularea construirii de iazuri, refacerea unei părți din marile bălți ale Dunării cu rol major în ecosistem.
5. Stimulare a investiției în livezi și vii intensive cu soiuri superioare.

ing. Dan GHELASE
Tel. 220 03 00 / 0721 634 294